

ΙΣΤΟΡΙΚΑ.*

ΠΟΙΚΙΛΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Η'.

Ἀναφορά τῶν κατοίκων τῆς νήσου Σκύρου ἐπὶ βε-
ντοκρατίας· τῷ ΜΟCCLX. = 1360 ἔτει.

Τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἐστὶ διγλωσσὸν — Λατινιστὶ
καὶ Ἑλληνιστὶ.

Ἀπὸ μέρους τῶν πιστοτάτων ὑμετέρων δούλων
παπᾶ κύρ Κωνσταντᾶ τοῦ λογοθέτου, καὶ παπᾶ κύρ
Γρηγορίου μεγάλου οἰκονόμου τοῦ ποτὲ Δουκὸς πρω-
τοπαπᾶ, καὶ Μιχαὴλ τοῦ Μαυρέα, καὶ κύρ Λέοντος
πρωτογέρου τοῦ Δούκα υἱοῦ τοῦ ποτε παπᾶ Λέον-
τος, καὶ Ἰωάννου τοῦ Ρολάνδου, καὶ Κυριακοῦ τοῦ
Μακρή, καὶ αὐτὸς ἐκ μέρους πάντων τῶν πολιτῶν
καὶ κατοίκων τῆς ὑμετέρας νήσου Σχύρου, τοιοῦτο-
τρόπως αἰδεσίμως ἀπαγγέλουσιν. Ἐν τῷ καιρῷ ἐν ᾧ
ὁ θεόστεπτος βασιλεὺς Ῥωμαίων τὴν νήσον ταύτην
εἶχε, καὶ διότι ὁ αὐτὸς βασιλεὺς ἐπεμψεν αὐθέντας
διὰ νὰ φυλάττουν τὸν τόπον ἕως τῆς ὅλης αὐτῶν
ζωῆς. Μερικὸν ἀπὸ ἡμᾶς καὶ τῶν ὑμετέρων πρωτο-
γεννητόρων καὶ ἐτέρων τινῶν, οἵτινες ἐνταῦθα οὐκ
ὀνομάζονται, διὰ περιβλεγγίων ἢ καὶ χαρίτων, δεδο-
μένων παρ' αὐτῶν αὐθεντῶν, ἐποίησαν τοὺς ἐλευθέ-
ρους ἀπὸ πάσαν δεκαετίαν, καὶ ἐξ ἐτέρας πληρωμᾶς,
οἵτινες ἦσαν διὰ νὰ πληρώσουν τῆς αὐτῶν αὐθεν-
τίας διὰ τὰ ὑποστατικά τοὺς καὶ τῶν αὐτῶν ἐσο-
δεῶν· καὶ τοῦτο μόνον ὥς ὅτι ἦσαν αὐτοὶ καὶ εἶναι
τοῦ τόπου πλέον ἄνθρωποι παλαιοί, καὶ ἐποίησαν
ἀκόμῃ ἐλευθέρους ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἦσαν καὶ
εἶναι διὰ νὰ ἔχουν τὴν ἐννοίαν νὰ κρατοῦν τὰ δι-
καία τοῦ κοινοῦ λαοῦ εἰς τὸν ὀρθέντα τόπον· καὶ
μετὰ τοὺς τρόπους τούτους αὐτοὶ οἱ ἰδιόκοι σας δοῦ-
λοι οὕτως πάντοτε ἦσαν κυβερνημένοι ἐκ τῆς εἰρη-
μένης βασιλείας τῶν Ῥωμαίων, καὶ ἀλλοῶς εἰς τὸν
καιρὸν τοῦ μισέρ Ἰακώβου Λορεδάν, ὁ ὁποῖος ἦν
τότε καπιτάνιος τζενεράλης εἰς τὸν λεβάντε, αὐτοὶ
οἱ ἱκετεύοντες τότε μετὰ τὸν ἅπαντα λαὸν τῆς αὐ-
τῆς νήσου Σχύρου ἐβελουσίως ἐπροδόθησαν τοῦ εἰ-
πωμένου εὐγενοῦς ἀνδρὸς κύρ Ἰακώβου Λορεδάν διὰ
τὸ ὄνομα τῆς ὑμετέρας ἐκλαμπροτάτης αὐθεντίας
μὲ τοὺς τρόπους καὶ συνήθη τὰ ὁποῖα ἐκυβερνοῦν-
ται μετὰ τοῦ ἐνδόξου βασιλέως, ὁ ὁποῖος αὐθέντης
Ἰακώβος αὐτοὺς παραλαμβάνων ἑταξέν τοὺς διὰ
ὄνομα τῆς Σῆς αὐθεντίας, εἰς ἐκείνας τὰς τάξεις
τρόπους καὶ συνθήκας νὰ τοὺς ἀποκρατῇ· ἀκόμῃ
ἑταξέν τοὺς νὰ τοὺς ποιῇσιν πλέον κάλλιον παρ' ὃ
ἐκεῖνο ὅπου εἶχον. Μᾶς φαίνεται ὅτι ἀφοῦ ἡ ὑμε-
τέρα ἐκλαμπροτάτη αὐθεντία ἐπεμψεν ἐκεῖ τοὺς ῥε-
κτόρους τῆς, καὶ ἔκαμναν νὰ πληρώσουν οἱ ἄνθρω-
ποι τὰς δεκαετίας τῶν ὑποστατικῶν των, τὸ ὅποιον
ἦτο πρᾶγμα ἐναντίον τοῦ περιβλεγγίου των, ὥς ἄ-
νωθεν διηλοῖ τὸ πρᾶγμα, καὶ καθὼς αὐτοὶ οἱ βασι-
λεῖς τοὺς ἔδωκαν τὴν χάριν ταύτην, καὶ οἱ ῥεκτό-
ροι τῶν αὐτῶν βασιλέων, οὕτως πάντοτε τὰ τοιαῦτα
πράγματα, ἵγουν αὐτὴ ἡ ἐλευθερία ἦτο διαφυλαγμέ-
νη ἀπὸ αὐτῶν τῶν αὐθεντῶν τοὺς, καὶ τινὰς δὲν
ἔπταισαν εἰς τίποτε. Διὰ τοῦτο οἱ ὑμέτεροι δοῦλοι

μὲ ἀναφορὰς ἐπαραπονέθησαν εἰς τὸ ἰδικό σας ῥι-
ζημένο τῆς Εὐρίπου, καὶ μάλιστα εἰς τὸν καιρὸν
τοῦ μισέρ Ἀντζελο-Δα-Πέζαρο, καὶ τοῦ μισέρ Ἰερω-
νύμου Μπέμπου, οἵτινες τότε ἦσαν μπάιλοι τῆς
Εὐρίπου, οἱ ὁποῖοι πολλάκις ἔγραψαν τοὺς ῥεκτό-
ρας τῆς Σχύρου, ὅτι διὰ τοιαύταις δεκαετίαις νὰ μὴ
δὲν θέλουν νὰ πειράζουν τὸν λαόν, ὥς ὅτι διὰ νὰ μὴ
ἐναντιοῦνται τὰ βασιλικά προδελέγγια, καὶ ἀκόμῃ
διὰ νὰ μὴν καταλύσουν τὸ ἑταξέν ὁ μισέρ Ἰακώβος
Λορεδάν, καὶ ἀκόμῃ ἀπὸ τοὺς εἰρημένους ῥεκτό-
ρους εἶναι σφηγμένον! νὰ πληρώσουν τὰς δεκα-
ετίας, καὶ διὰ νὰ ἐμποδίσωμεν τοιοῦτον τίποτε
πρᾶγμα ἄτακτον, προστρέχουσιν εἰς τοὺς πόδας τῆς
Σῆς αὐθεντίας ἀπὸ μέρους τῶν εἰρημένων δούλων
τῆς Σῆς ἐκλαμπροτάτης αὐθεντίας καὶ παντὸς τοῦ
ἄλλου λαοῦ τῆς νήσου Σχύρου, οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς
τοῦτον τὸν τόπον, καθὼς καὶ ἡμεῖς ἐσμέν, ἱκε-
τεύοντες δουλικῶς τὴν Σὴν αὐθεντίαν, νὰ καταδε-
χθῇς μὲ τρόπον καὶ στράταν καθὼς φανῇ τῆς Σῆς
αὐθεντίας νὰ γράψῃ τῷ ῥεκτόρῳ τῆς Σχύρου ὅτι διὰ
τὴν ὑπόθεσιν τὴν ἀνωθεν εἰρημένην νὰ μὴν ἡμπορῇ
νὰ τοὺς δώσῃ πειρασμόν, καὶ χωρὶς νὰ ἐπάρῃ τίπο-
τες ἀπὸ αὐτοῦς, τὰ προδελέγιά τους νὰ τὰ διαφυ-
λάττῃ καὶ νὰ τὰ προσέχῃ ὑγειῶς· ὅμως τινὲς τοῦτο
βεβαιώνουν ὅτι ἀπὸ ὕλαις ταῖς δεκαετίαις καὶ ἑτε-
ρά τινὰ πράγματα ἐὰν ἅπαντες μικροὶ καὶ μεγάλοι
ἐπλήρωναν κάποτε οὐδὲν ἤθελαν συνάξει τῆς Σῆς
αὐθεντίας δουκάτα κ. τὸν χρόνον. Λοιπὸν τοῦτο ὅ-
λον ἀπαιτεῖται ἀφ' ἡμῶν ἵνα χάριν καὶ δῶρον ἡ Σὴ
Εὐγένεια πρὸς ἡμᾶς εἰς τοῦτο ποιῇσιν.

Ἐπιψήφισεν.

Ἀποκρινέσθω ὁ εὐγενὴς ἀνὴρ Φραντζέσκος ὁ Πα-
σκαλίγος ὅστις ἦν ῥεκτόρος τῆς Σχύρου.

Ἀπάντησις.

Ἐγὼ Φραντζέσκος Πασκαλίγος ὁ ὁποῖος ἐκ προ-
στάξεως τῆς Σῆς ἐκλαμπροτάτης αὐθεντίας ἤμην
ῥεκτόρος τῆς Σχύρου, ἰδὼν ἐπισήμως, καὶ τὸ βέ-
βαιον μαθὼν τῆς γραφῆς τῆς ἀνω γεγραμμένης, οὕ-
τως ἀποκρίνομαι αἰδεσίμως λέγων· ὅτι οἱ ὑμέτεροι
δοῦλοι ὅσα ἔγραψαν ἐν ταύτῃ τῇ γραφῇ, ἅπαντα εἰ-
σὶν ἀληθῆ, διὰ τοῦτο φαίνεται μοι, ὅτι ἡ Σὴ αὐθεν-
τία δύνασαι τὰ τοὺς ποιήσης ταύτην τὴν χάριν, ἵν-
περ αὐτοὶ ζητοῦσιν. Ἀμὲ ὥς φαίνεται τῇ Σῇ εὐγε-
νεῖα συμπέρανε τοῦτο· τῆς δὲ Σῆς αὐθεντίας ὅλος
παραδίδομαι.

Δ'.

Ἐγγραφὸν συμβιβαστικὸν διαφορᾶς τινος ἐν Κρή-
τῃ γεγονὸς κατὰ τὸ ἀρχζ. Μηνὶ 1066ῳ.

Ἐστῶντας καὶ νὰ ἔχωσι πρετενσίον οἱ ἄγιοι πα-
τέρες τῆς ἁγίας Λάβρας τοῦ Ἀγίου Ὁρους ἕνα μονα-
στήριον ὀνομαζόμενον ἁγία Μονή, εἰς τὸ χωρίον
Μαυρνές, εἰς τὴν περιοχὴν τῆς χώρας τῶν Χανίων,
ἀπὸ τοὺς ἁγίους πατέρας τῆς ἁγ. Τριάδος τῶν Μουρ-
τάρων, περιοχὴ καὶ αὐτὴ τῆς ἀνωθεν χώρας Χανίων,
καὶ νὰ κάμουν πολλὰ χροῖσματα, ἐπειδὴ καὶ τὸ ἔδα-
νον εἰς τὸ ταχῆρι τοὺς, οἱ αὐτοὶ πατέρες τῆς ἁγίας
Τριάδος. Καὶ οἱ τοῖς ἁγίας Λάβρας πάλιν, ἐκπαλαί-
να τὸ καταξοφισάζουσι εἰς λόγχο ποσέσω, χρόνους
πολλοὺς ἔκαμαν χροῖσματα ἐδῶ καὶ εἰς τὴν Βασι-

*) Ἰδε τὴν. Β' ἔριθ. 52, σελ. 1021—1022.

λείουσαν, καὶ τὸ παρὸν μὲ ὁρίσμοις βασιλικούς νὰ ἤλθε ὁ παν. κύρ Μητροφάνης, ὅσων κομέσος ἀδουκάτος καὶ ἰντραβηνιέντες τοῦ αὐτοῦ ἁγ. Μοναστ. τῆς ἁγ. Λάβρας, καὶ νὰ διαλαμβάνωσι τὸν ξεχωρισμὸν τῆς ἁγ. Μονῆς ἀπὸ τὸ ταχῆρι καθόλου ἀπὸ τὴν ἁγ. Τριάδα· καὶ νὰ μὴ τιχένη νὰ πατζάρουντε, οὔτε πολὺ, οὔτε ὀλίγον οἱ αὐτοὶ ἁγιοτριαδίτες, μάλλον νὰ τὸ ἔχουν οἱ αὐτοὶ ἁγιολαβριῆτες καὶ νὰ τὸ κατεξουσιάζουσιν ὡς ἴδιοι καὶ καθολικοὶ νηκοκυροί, δίδοντας χόργια τοὺς τὸ μυρί, καὶ ἐτζη ἀκουζόρωντας τοιοῦτους βασιλικούς ὁρίσμοις εἰς τὸ χουζούρι τοῦ ὑψηλοτάτου ἀφεντὸς Ζουλουφικάρ πασᾶ, μέγα βεζίρη τῆς Κρήτης μὲ ντεφτέρ, σουρέτια καὶ ἀπομινάργα βασιλικά χαρτιά χρειαζόμενα, ἐστέντζιζοντες ἀκόμη καὶ ἡ ὑψηλότης του, ντάρωντας καὶ ἀμπομπάρωντας τοὺς αὐτοὺς ὁρίσμοις τοῦ ἁγιολαβριότη, ἔδωκε τὸ ποσὴσο τοῦ αὐτοῦ Μοναστηρίου τῆς ἁγ. Μονῆς, μὲ τοὺς αὐτοὺς βασιλικούς ὁρίσμοις. Εὐθὺς δὲ ὁ ἁγιολαβριῆτης ἐκουζάριδεν εἰς τὸ μέσον ἕτερον ὁρίσμον, προστάδωντας τοὺς αὐτοὺς ἁγιοτριαδίτες νὰ δώσουν καὶ νὰ γπαγήρουν ὅσους χρόνους ἐκρατοῦσαν καὶ ἐποδεντήσαν τοῦ αὐτοῦ Μοναστ. τῆς ἁγ. Μονῆς, ὅλα τὰ μαχσοῦλια. Ἀπὸ τὸ ἕτερον μέρος τῆς ἁγ. Τριάδος ὁ παν. καθηγούμενος κύρ Θεοφάνης, καὶ Ζηνόβιος καὶ Μελχισιδέκ ἱερομόναχοι, καὶ προήδοι τῆς Συνάξεως, ὅσων κομέσοι καὶ ἰντραβενόντες τοῦ αὐτοῦ Μοναστ. θορῶντας τὰ κίνδυνα, σπέζες, καὶ ἐξῶδες τῆς κτίσεως, ἐζητήσαν νὰ κομπταριστοῦσι καὶ νὰ παύσων τὰ σκάνδελα, καὶ νὰ ἀφήσουν τὰ πεισμάτα καὶ ὀστονατζιώνες, μόνον νὰ εἰρηνευθοῦν καὶ νὰ περνοῦν ἀγαπητῆρὰ, ὡς ὀρίζουν οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶ νόμοι· οὕτως λοιπὸν εὐρισκόμενος ἐδῶ εἰς τὸ ὄψικιον Κάστρου Κρήτης, ἁγιοσταρίστη· καὶ ὅλα τὰ μέρη ντακόρω, εἰς τοῦτον τὸν μόδον ὅπου οἱ ἁγιοτριαδίτες νὰ δώσουν τῶν ἁγιολαβριῶν γρ. 200 διὰ τὰ αὐτὰ μαχσοῦλια, καὶ μὴ ἔχοντας τὰ αὐτὰ ρεάλια νὰ τὰ δώσουν, θέλουν καὶ μὲ καλὴν τοὺς ὀρεξίν, μὲ δύναμιν τοῦ παρόντος φανεροῦ ἰνδτρουμέντου, τῆς καθάριας καὶ ἀληθινῆς πωλῆσεως οἱ ἴδιοι ἄνωθεν εἰρημένοι, ὁ παν. καθηγούμενος κύρ Θεοφάνης κλπ. καὶ μὲ τὴν λοιπὴν συνοδίαν τοῦ λεγομένου Μοναστ. τῆς ἁγ. Τριάδος, μὲ τὴν αὐτορητὰ καὶ ἐξουσίαν τῆς κοινότητος, ὅπου οἱ λεγόμενοι ἐπιλοιποὶ συνοδία τοὺς ἔδωκε (οἱ ὅποιοι προμετόρουν νὰ κάμουν τοὺς αὐτοὺς ἀδελφούς μάδατος κριδέρουσε τὸ παρὸν) καὶ νὰ γίνονται δύο γραφαῖς ὁμοιαῖς νὰ κρατῇ πᾶσα εἰς τὴν μίαν. Δίδουσιν ὅλοι οἱ ἀδελφοὶ μὲ μίαν συμφωνίαν, καὶ πουλοῦν καὶ παντοτεινὸ ἀφιερώσαν ἕνα κομᾶτι ἀμπέλι ντόνδύμια ἔξ, καθὼς εἰς τὸν τεφτέρη τὸ βασιλικὸ φαίνονται τοῦ αὐτοῦ Μοναστηρίου τῆς ἁγ. Λάβρας, μὲ ὅλα του τὰ δικαιώματα, τραφοκοπήματα, καὶ ὅσαι ἐλλείψεις εἶναι εἰς τὸ αὐτὸ ἀμπέλι, καλαῖς κακαῖς, πολλαῖς καὶ ὀλίγαις βαλμένο καὶ αὐτὸ εἰς τὸ χωρίω Μουρνές, ὀνομαζόμενο εἰς τὸ Κασομάτη, συνορεύγει ἡ μία μερὶ μὲ ψυτῖα τοῦ Μουλαρογιάννη ἡ ἄλλη μὲ Χαλέπα καὶ ἡ ἄλλη ποταμός, τὸ ὅποῖον ἤλθε ἀπὸ λογαριασμὸν τοῦ ποτὲ Μελχισιδέκ Σκανδάλη, ἀγορὰ μὲ συντζέλη χοτζέτι δοσμένο διὰ χειρὸς τοῦ καδὴ ἐφένδη, εἰς καιρὸν καὶ ἡμέρα, καὶ ὡσὼν εἰς ἐκεῖνο τοῦ ὁποίου ὁμπληγάρουνται καὶ αὐτὸ νὰ κονδενεάγουν

καὶ νὰ δώσουν εἰς τὸ χέρι τοῦ αὐτοῦ ἁγιολαβριώτου τοῦ ἀγοραστῆ καὶ διαξασμόν, καὶ πρετζεντοὺς βουλατάρασει συνεδαστικῶς τὰ ἄνωθι μέρη διὰ τὰ ἄνωθι διακῶσα ῥηάλλια ἢ 200 — καὶ ὡς καλῶς ρεάλια, οἱ λεγόμενοι ἁγιολαβριῆτες στέργουν τοὺς αὐτοὺς ἁγιοτριαδίτες ὀιγούρους καὶ ἀναπαυμένους εἰς τὴν αὐτὴν σωστὴν πληρωμὴν καὶ τελείαν σοτισφανζιόν, τόσον διὰ τὰ αὐτὰ 200 ῥηάλλια ὡσὼν καὶ ἄλλα ντὰνα ἐτιντερήσε, παλαιὰ καὶ νέα ὅπου ἀνάμεσα εἰς τὸ γκαλνῆσμάτα τοὺς ἐξοδιαστήκασι· δίδουν λοιπὸν τοῦ αὐτοῦ ἀμπελιὸν τὸ ποσὴσο οἱ ἁγιοτριαδίτες, ἢ πουλῆτάδες, ἀπὸ τὴν σήμερον τῶν ἁγιολαβριῶν, καθὼς εἶναι καὶ καθὼς εὐρίσκεται μὲ ταῖς ἐλαίς φορτωμένες, καὶ ὁμπληγάρουνσι τὰ ἅπαντά τως καλὰ στὰμπες, παρόντα καὶ ἐρχόμενα, ἀνὲ καὶ ἀνεῖς κινεὲ· καιρὸν ἤθελε τοὺς διασῶσει ὥστε ὅπου νὰ τοὺς μαντινέρουσι πάντα εἰς τὸ εἰρηνικὸν καὶ ἀναπαυτικὸν ποδέσο. Δίδουν ἀκόμη τὸ ποδέσο τοῦ ἄνωθι μοναστηρίου ἁγ. Μονῆς, καθὼς εἶναι καὶ εὐρίσκεται, μὲ ἐκκλησία, μὲ κελλία, μὲ σκευὴ τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας, βιβλία καὶ ἄλλα μόσπελε, ὡσὼν τοῦ μαγατζέ, ἀστρογυδιού καὶ ἐπιλοιπα, τόσον ἐκεῖνα ὡσὼν ἀμπέλια, περιόβλια, χωρέφια, λοιόφητα, παλαιὰ ἀκρόβτα, τόσον ὡσὼν καὶ νέα ψυχικά ὅπου οἱ χριστιανοὶ ἀφιερώσαν εἰς τὸ αὐτὸ μοναστήριον μὴ κρατῆζοντας σιτάριον, κριθάριον, κραδί, λάδι, μαγερέματα, καὶ ἄλλα πράγματα τοῦ μοναστηρίου, ἅπάνω εἰς τὸ βάρος εἰς ἐκεῖνας τὰς ἀράς ὅπου διαλαμβάνει τὸ πατριαρχικὸν καὶ συνοδικὸν γράμμα ὅπου ὁ κύρ Μητροφάνης ὁ ἁγιολαβριῆτης τοὺς ἐδιάδασε· οὕτως κάνουν οὐδὲν ὁυλῆσι χοντζέτι, ἡμπρὰ βεῖς ἰσκά, νὰ μὴ γυρεῖ ἕνας ὑπὲρ τοῦ ἄλλου τίθωτας, ὑποσχόμενοι εἰς τὸν Θεὸν νὰ ἔχουν τὴν καθαρὰν καὶ ἀμωμον ἀγάπην· δὲ πρετεντέρωντας τὸ ἕνα μοναστήριον ὑπὲρ τοῦ ἄλλου οὐδὲν· καὶ οὕτως μὲ μίαν συμφωνίαν ὅλοι ὑπογράφουν τὸ παρὸν εἰς ἀσφάλειαν καὶ διὰ πλεᾶ ξεκαθάρωσιν τῆς ἀληθείας παρακαλοῦν καὶ τοὺς κάτωθεν ἀξιοπιδτους μάρτυρας· ξεκαθαρίζοντας ἀκόμη διὰ πλεᾶ βεβαιώσιν τῆς ἀληθείας ὁμπληγᾶται ὁ παν. κύρ Μητροφάνης τῆς ἁγίας Λάβρας νὰ δώσῃ εἰς τὸ χέρι τοῦ εἰρημένου κύρ Θεοφάνη τὸν ὁρίσμον ὅπου διαλαμβάνει τὴν πληρωμὴν ξεχωριστὰ διὰ τὰ μαχσοῦλια· καὶ πάλιν ὁ κύρ Θεοφάνης νὰ δώσῃ κάποια χοτζέτια καὶ ὁρίσμοις τοῦ ἄνωθι τῆς ἁγ. Λάβρας, μὲ τὰ ὅποια ἐνοχλίζονται καὶ ὁ παν. κύρ Διονύσιος ὑπόσχεται ἀκόμη τὸ παρὸν νὰ μὴ ἔχη νὰ λάβῃ οὐδὲν ἀπὸ τοὺς ἁγιοτριαδίτες γιὰ κάποια ρεάλια 200, ὅπου εἰχάν ἑπαρμένα εἰς τὸ χέρι τους, καὶ νὰ μὴ γυρεῖ ὁ ἕνας ὑπὲρ τοῦ ἄλλου τοὺς οὐδὲν, ὑποσχόμενοι εἰς τὴν ἁγ. Τριάδα, ὅπου εἶναι εἰς Θεὸς τῶν ὅλων, καὶ εἰς λόγον τιμῆς ἀλλέως νὰ μὴ γένη· καὶ τὸ παρὸν νὰ ἦναι εἰς τὴν δύναμιν τοῦ στερεόν καὶ ἀνέκοπτον.

Θεοφάνης ἱερομ. ὁ Ναυτάκης καὶ καθηγούμενος τῆς ἁγίας Τριάδος ναοῦ τῶν Μορτάρων στέργω.

Προηγ. Μητροφάνης στέργω τὰ ἄνωθεν.

Ὁ πρῶτος Κυθωνίας Μαρθαῖος μάρτυς καὶ πρεζέντης.

Ἀνδρέας Μηλιώτης.

Φραγγιάς Χαιρέτης.

Ἀντώνιος Κουδούμενος πρωτεκδικος Κρήτης.

Γεώργιος Βαροῦζας.

Γεώργιος Σρεπένης κεχαγιάς Πεδιάδος κτλ.